

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0910

Publisher online and owner, Sabahudin Hadžialić, MSc

E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

Izeta Radetinac

MOLITVA

Nebesima gorjela je iznutrica
kao da se čelik u njoj kalio
a sve mi kroz san otkosi prostrti
Svevišnji, kako, strah da odagnam
riječima pitomim molitvu da izgovorim.

Bože olakšaj a ne otežaj
Bože završi sa dobrim
Amin.

Iz zbirke: Ne tražim let ptice

BOJIM SE

Bojim se da ne proradi
novi vulkan u mojoj glavi
tihe eksplozije proizvešće
niz prstenova oko Mjeseca
ljudi će se i dalje
ravnodušno povlačiti
u pukotine svoje samovolje.

Na obale svijeta
izlivaju se rijeke nemirnog toka
tjесnim tunnelima kosmosa
neće biti izdanaka sunca
usplahirenost novog gubitnika
za svjedoke poslednjeg čina.

Iz zbirke: Ne tražim let ptice

MJESEC IZNAD BARA

Čuvala majka
u naćvama krug metanice
taj mali Mjesec iznad Lužina
obraz da osvijetli
ako putnika nanese
Limska dolina.

Sa sabahom
mete žeđ naših očiju.
U snu lomimo obronke Borikovca,
pjetlovi nam snove raspršuju,
krijemo noge ispod ponjavica.

Bosonogi pregazismo Lim,
prhnu jato preko doline.
Naćve i stap
daleka su okućnica,
a metanica
još je tamo kažu,
svake noći se vine
iznad Barskog roga i Gradine.

(Krik sna)

MILO MOJE

Kao ratar
okalemih zračak sunca
u sred planine
da raste,
da mi grije godine.
Milo moje.

Nemirni letač
osnaženih krila,
dunja s proljeća u beharu
željama vidike prestiže,
u kosi mu mirišu vjetrovi sa juga.

Kao nabujala rijeka
što mulj u bistro more odnosi
zapadom bi hodio
Istoku kapije jutrom da otvara,
zvjezdopolje mu izdancima sunca
rascvjetava.

Milo moje,
ti jedini živote moj,
lane umilno
s kopitima jelena.

Bože,
podari mu staze ruzmarina.

Iz zbirke: Krik sna

TRAG U MEHKOĆI KIŠA

Onoga ljeta
Kad rahmetli babo odluči
Da napustimo naše ognjište,
Odvaljeno parče neba,
Pustismo niz Lim
Kao brod nade
Do pristaništa da stignemo.

Ponijesmo haljinke na sebi,
Uza se prtene ponjave i drvenu siniju,
Plehane sahane pune zemlje iz Lunjevca
Umjesto mlijekom.

Oči su lile zelenom rosom
Bukovog lišća sa Šindavca
Po kojem još i danas brode gusenice
Djetinjstva mog.

Preko ogoljenog strništa,
Odavno su volujska kola prošla
Natovarena zavežljajima.
Sa vrletnih plotova
Pokupismo kožu naših stopala.
Kad god vidim da dijete pojuri leptira,
Ja ću se sjetiti
Da postoji dubok trag
U mehkoći kiša.

Svici su zaboravili svoje fenjere
U prvim rukovetima lanjskog ljeta,
A možda su i ptice
Negdje uz put izgubile sjemena
U noćne tmine.

O kako proljeće divno svira na harfi,
Ljeto naviljke života slaže,
Još da vidim žita u klasju,
Tada ću znati
Da je ono parče neba doplovilo
U život moj.

Iz zbirke: Trag u mekoći kiša

NEKOPIRATI

SABUR

Ne dao ti Bog
Da otupiš
Da ne mariš.

Ne dao ti Bog
Da mariš
Da krvariš.

Uči da držiš ravnotežu.

Iz zbirke: Trag u mekoći kiša

PR

DIOGEN pro kultura

<http://www.diogenpro.com>